

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دانشگاه علامه طباطبائی

دانشکده ی پردیس نیمه حضوری

بررسی اشارات آخرالزمانی در شعر شاعران برجسته سبک هندی

(صائب تبریزی، کلیم کاشانی، بیدل دهلوی)

نگارش:

سمیه ایازی

استاد راهنما:

دکتر نعمت الله ایران زاده

استاد مشاور:

دکتر علی اکبر عطرفی

رساله کارشناسی ارشد رشته ی زبان و ادبیات فارسی

تابستان 1390

فرم گردآوری اطلاعات پایان نامه ها کتابخانه ی مرکزی دانشگاه علامه طباطبائی

عنوان : بررسی اشارات آخرالزمانی در شعر شاعران برجسته ی سبک هندی (صائب تبریزی، کلیم کاشانی، بیدل دهلوی)	
مترجم : _ _ _	
استاد راهنما : دکتر نعمت الله ایران زاده استادمشاور/ استاد داور: دکتر علی اکبر عطرفی	
کتابنامه : دارد	واژه نامه : _ _ _
نوع پایان نامه : توسعه ای	
مقطع تحصیلی : کارشناسی ارشد	سال تحصیلی 1390
محل تحصیل: تهران	نام دانشگاه : علامه طباطبائی
دانشکده : پردیس نیمه حضوری	
تعداد صفحات : 148	گروه آموزشی : زبان و ادبیات فارسی
کلید واژه ها به زبان فارسی : مهدی ، موعود ، منجی ، آخرالزمان ، عیسی ، یاجوج و ماجوج ، دجال	
کلید واژه ها به زبان انگلیسی :	
Redeemer , Esshaton ,Antichrist ,Epiphany,Mahdi , Gog and Magog, Behest.	

چکیده

الف . موضوع و طرح مسئله (اهمیت موضوع و هدف): این تحقیق با نگاه آینده پژوهانه و با تأکید بر مکتب راه بردی شناخت، آیات و روایات و متون دینی اسلام ناب محمدی را بررسی می کند تا از متدولوژی تحلیلی جامع تفسیری در باره ی تحولات و رخدادهای آینده بهره گیرد. در این نوشتار برآنیم که منجی را در ادیان مختلف بررسی کنیم که آیا اعتقاد به آخرالزمان در ادیان مختلف وجود دارد یا خیر. و چگونگی ظهور منجی و نشانه های ظهور و شرایط ظهور را از دیدگاه کتب مقدس خصوصاً آیات و روایات دین اسلام بیان کنیم. از محورهای اساسی در این پژوهش به ظهور امام زمان (علیه السلام) و رجعت شکوهمند مسیح در آخرالزمان و نیز خروج دجال و قوم یاجوج و مأجوج می پردازیم. و در پایان انعکاس این اشارات و نشانه ها را در شعر سبک هندی خصوصاً شعرای برجسته ی این سبک همچون صائب تبریزی، کلیم کاشانی و بیدل دهلوی بررسی می کنیم. و هدف آن تبیین ریشه های استوار عقیده ی مهدویت در قرآن و در کتب آسمانی دیگر نظیر انجیل، تورات و آیین مانویه و... و نیز شعر شاعرانی همچون صائب، کلیم و بیدل می باشد که از سردمداران سبک هندی هستند.

ب . مبانی نظری شامل مرور مختصری از منابع، چارچوب نظری و پرسش ها و فرضیه ها: اینکه آخرالزمان چیست؟ منجی کیست؟ نشانه های ظهور منجی و شرایط ظهور چگونه است؟ آیا شاعرانی چون صائب تبریزی، کلیم کاشانی و بیدل دهلوی در شعر خود توجهی به موضوع آخرالزمان داشته اند یا خیر؟

پ . روش تحقیق شامل تعریف مفاهیم، روش تحقیق، جامعه ی مورد تحقیق، نمونه گیری و روش های نمونه گیری، ابزار اندازه گیری، نحوه ی اجرای آن، شیوه ی گردآوری و تجزیه و تحلیل داده ها: شیوه ی گردآوری اطلاعات از طریق کتابخانه ای، مطالعه ی منابع فیش برداری از مطالب و سپس گردآوری و تدوین مطالب بوده است.

ت . یافته های تحقیق: اینکه در همه ادیان الهی (اسلام، مسیحیت، و...) به مسئله ی منجی پرداخته شده است. منجی ای که در آخرالزمان با نشانه ها و علائم خاص خود خواهد آمد و دنیا را به سمت نیکی و راستی سوق خواهد داد. شاید در صورت مسئله ومبانی آن تفاوتی وجود داشته باشد اما در کل همه ی آنها بر این عقیده (ظهور منجی) استوارند. و دیگر اینکه در شعر شاعرانی چون صائب تبریزی، کلیم کاشانی و بیدل دهلوی اشاره های معدودی به آخرالزمان شده است. و

بیشتر به مسئله قیامت پرداخته اند .

ث . نتیجه گیری و پیشنهاد: پیشنهاد آنکه هریک از این موضوعات و اشارات آخرالزمان از قبیل (مهدویت ،دجال ،موعود، آخرالزمان در سبک های مختلف)می تواند موضوع یک پایان نامه جداگانه قرار گیرد.

صحت اطلاعات مندرج در این فرم بر اساس محتوای پایان نامه و ضوابط مندرج در فرم را

گواهی می نمایم .

نام استادراهنما: دکتر نعمت الله ایران زاده

سمت علمی : استاد یار

نام دانشکده: پردیس نیمه حضوری

رئیس کتابخانه:

تقدیم به

بزرگواری و مهربانی پدر و مادرم

که غُلّوی به بلندای ثریّا دارند

وبه همسرم

که جانفشار از بیداد برون و درون

به استبداد عیان و نهان ،

نه می گوید

و به امید زندگی مان

ماهیار

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	پیش گفتار
	فصل اول : مفاهیم، تعاریف و کلیات
1	1-1-1 موعود گرایی در دین زرتشت
1	1-1-1-1 مقدمه
3	2-1-1 ظهور منجی در اوستا
5	3-1-1 موعود در دین زرتشت
7	4-1-1 علائم پیش از ظهور اوشیدر
8	5-1-1 محل تولد سو شیانت
9	6-1-1 مکان ظهور سوشیانت.....
9	7-1-1 زمان ظهور سوشیانت.....
11	8-1-1 موعود و نوسازی جهان.....
12	9-1-1 یاران سوشیانت.....
13	10-1-1 نتایج ظهور.....
13	11-1-1 موعود در کتاب هندو ها
15	2-1-1 ماشیح منجی یهود به روایت تلمود
15	1-2-1 مقدمه

16	2-2-1 تنها منکر ماشیح
17	3-2-1 هویت ماشیح
18	4-2-1 نام های ماشیح
19	5-2-1 اعتقاد به ماشیح از منظر جامعه شناسی
20	6-2-1 یک ماشیح دروغین
20	7-2-1 نشانه های پیش از ظهور
21	8-2-1 زمان ظهور ماشیح
23	9-2-1 زمینه سازی و شرایط ظهور
23	10-2-1 خصوصیات دوران ماشیح
25	11-2-1 کارکرد های دیگر ماشیح
26	12-2-1 رجعت مردگان
27	13-2-1 طول دوران ماشیح
27	14-2-1 منادی بشارت ظهور ماشیح
28	15-2-1 جهان آینده و رابطه ی آن با دوران ماشیح
3-1 مبانی آموزه ی بازگشت مسیح در کتاب مقدس		
29	1-3-1 مقدمه
32	2-3-1 عهد جدید و بازگشت مسیح
35	3-3-1 مراحل رجعت و ظهور مسیح

37 4-3-1 کارکردها و عملکردها
40 5-3-1 بازگشت مسیح از دیدگاه پروتستان
42 6-3-1 پیش‌گویی بازگشت یهود
44 7-3-1 ارتباط آمدن مسیح و هزاره
45 8-3-1 دوران نهایی و پایان جهان
47 9-3-1 پایان دوران
48 10-3-1 دلایل رستاخیز مسیح و رابطه‌ی بین رستاخیز او و امتش
	4-1 دجال
49 1-4-1 دجال در فرهنگ‌های دیگر
54 2-4-1 دجال در فرهنگ اسلامی
62 3-4-1 دجال در شعر فارسی
	5-1 یاجوج و ماجوج
64 1-5-1 مقدمه
65 2-5-1 یاجوج و ماجوج
66 3-5-1 قوم یاجوج و ماجوج از نظر تاریخی
68 4-5-1 یاجوج و ماجوج در قرآن و نگاه مفسران
79 5-5-1 ذوالقرنین
80 6-5-1 مشخصات ذوالقرنین

81 7-5-1 سد ذوالقرنین
81 8-5-1 ذوالقرنین در کتاب عهد عتیق
82 9-5-1 درمورد کیستی ذوالقرنین
84 6-1 موعود در دین اسلام
85 1-6-1 مقصود از آخرالزمان چیست؟
86 2-6-1 مهدویت چیست؟
87 3-6-1 موعود اسلام
88 4-6-1 غیبت
88 5-6-1 علائم پیش از ظهور
92 6-6-1 فرق بین علائم ظهور و شرایط ظهور
93 7-6-1 آخرین شورش در مقابل حضرت مهدی
93 8-6-1 اسامی آن حضرت در کتب ادیان مختلف
94 9-6-1 امام مهدی در نظر اهل سنت
98 10-6-1 مکان ظهور
98 11-6-1 زمان ظهور
99 12-6-1 دین اسلام
100 13-6-1 یاران موعود آخرالزمان و مسأله ی رجعت
101 14-6-1 نتایج ظهور

فصل دوم؛ اشارات آخر الزمانی در شعر سبک هندی

103 1-2 سبک هندی
106 1-1-2 مختصات کلی سبک شعر اصفهانی یا هندی
108 2-2 احوال صائب
110 1-2-2 شهرت صائب
110 2-2-2 دانش صائب
111 3-2-2 آثار صائب
112 4-2-2 روابط صائب با معاصرین خود و اعتقاد به گذشتگان
113 5-2-2 شعر صائب
115 3-2 کلیم کاشانی
117 1-3-2 اخلاق کلیم کاشانی
118 2-3-2 دوستان کلیم
119 3-3-2 سبک کلیم
119 4-2 بیدل دهلوی
123 5-2 ابیات منتخب صائب تبریزی، کلیم کاشانی، بیدل دهلوی.....
135 فصل سوم؛ نتیجه گیری

پیش گفتار

در میراث ما آماده است که همه ی پیامبران الهی که از سوی خدای متعال در میان بشر مبعوث شده اند، برای رسیدن به دو هدف اساسی کوشیده اند.

1. برقراری ارتباط صحیح میان بنده و خالق؛ یعنی منع بشر از پرستش هر موجودی غیر از خالق، براساس کلمه ی طیبه ی « لا اله الا الله »؛

2. برقراری روابط حسنه و صالحه میان افراد بشر، براساس عدالت و صلح و صفا، تعاون، احساس عاطفه و خدمت به یکدیگر. ائمه در صدد تبیین چنین چیز برای زندگی بشر بوده اند و در این راه کوشش های فراوانی کرده و مرارت - های بسیاری را متحمل شده اند، ولی تا به حال نتوانسته اند عدل کلی را برقرار سازند؛ یعنی روزی برای بشر پیش بیاید که در آن روز، اثری از این ظالم ها و مستم ها و تبعیض ها و جنگ ها و لوازم اینها، یعنی دروغ و نفاق و نیرنگ ها وجود نداشته باشد. (مطهری، 1381: 18-152) با وجود این، ما معتقدیم پیش از پایان جهان، امام زمان ظهور خواهد کرد و جهان را پر از عدل و داد خواهد کرد. بنابراین می توان گفت مهدویت و توجه به امام زمان نه تنها یکی از مهم ترین مسائل اسلامی است بلکه در تمام ادیان الهی نیز به آن توجه شده است.

آیا چنین روزی (زمان اجرای عدل کلی) برای بشریت خواهد آمد که به عدل کلی دست یابند؟
آیا پیش از دست یافتن به چنین روزی، بشر وظیفه ای در اجرای عدالت دارد یا خیر؟

با سیری گذرا در کتب مقدس ادیان و مذاهب جهان در می یابیم که مصلحی در آخرالزمان ظهور می کند و جهان آکنده از ظلم و بی عدالتی را به اصلاح و عدل ره می نماید. زبور داوود در این باره آورده است: «او قوم را به انصاف داوری خواهد کرد.» و تورات اشاره می کند: «اگر چه تأخیر کند برایش منتظر باش؛ زیرا که البته خواهد آمد.» و انجیل می گوید: «آن گاه پسر انسان را ببینید که با

قوت و جدال عظیم می آید.» این تأکید در کتاب مقدس هندوان در این گزاره نقش بسته است؛ «کالکی مظهر دهم ویشنو، در انقضای عصر آهن، سوار بر اسب سفید در حالی که شمشیر برهنه ی درخشانی به صورت ستاره دنباله داری در دست دارد، ظاهر می شود و شیران را تماماً هلاک می سازد.»

در کتاب مقدس مانویه نیز آمده: «خرد شهر ایزد، در آخرالزمان ظهور کرده، عدالت را در جهان می گستراند.» و کتاب مقدس زرتشتیان چنین بیان می دارد: «سوشیانت دین را به جهان رواج خواهد داد.»

شاید همه ی نویدها درباره ی شخص مصلح در آخرالزمان وجه اشتراک کاملی نداشته باشند، ولی همه ی آنها به وقوع حقیقتی ناگزیر در آینده خبر می دهند که باید شرایط همراهی و همکاری جهانی را در قالب راهبرهایی فعال کرد که در پناه آن، منتظران خود را برای ایفای نقش و پذیرش عدالت و جهان گستری وی آماده نمایند.

رویکردهایی در دین مقدس اسلام وجود دارد که باب ویژه ای در انتظار فرج می گشایند و برای منتظران ظهور، ویژگی ها و دستورهایی را بیان می کند. این رویکردها منتظران را به کسب این توانمندی ها و اصول برای آماده سازی ظهور ترغیب می نمایند.

امام کاظم در این باره می فرماید: دویست سال است که شیعه با آرزوی فرج و کسب آمادگی برای آن تربیت می شود. تربیت و آمادگی برای ظهور و فرج حضرت جدای از نیازمندی به خودسازی و اصلاح نفس و پاک سازی درونی، نیازمند به اعتقاد، امید و انتظار و عمل نیکو و شایسته

منتظران است تا عمل خود را در قالب برنامه و راهبرد هدایت و مدیریت ولایی در آورند که دیگر آیات و روایات بر آن تأکید دارند.

« آخرالزمان » افقی از زمان است که در طول تاریخ توجه بسیاری را در باره ی سرنوشت وضعیت جهان به خود جلب کرده است. افرادی که به آینده و بخصوص آخرزمان بی توجهی می کنند، زمان حال را با انبوه تحولات در حال گذر آن پیش روی خود می بینند، در حالی که همواره از خود می پرسند که به هنگام ظهور منجی بشریت چه چیزی و چگونه روی می دهد؟ اهمیت این موضوعات توجه مکاتب فراوانی را به خود معطوف کرده است، به طوری که بازتاب گسترده و فراگیر آن در تمام ایدئولوژی های الهی به چشم می خورد و بسیاری از مکاتب رمز موفقیت خود را گنجاندن اهداف و قابلیت های خود در بستر ظهور منجی و فرایند آینده نگری و واکاوی در آینده ای حتمی دانسته اند و کوشیده اند برای برنامه ها و راهبرد های آینده چشم انداز و بستر روشنی را به تصویر بکشند. در این میان، مکاتب دینی و غیر دینی این رویکرد را با غایت پویا سازی عقیده ی خود و تصویر سازی ذهنی آن در قالب « پایان جهان » دنبال می کنند. (کارگر، 141:1381)

نکته دیگر امکان تجدید گذشته ی تاریخی، پرافتخار و سرشار از رفاه و امنیت است که اگر تمدن را در گذشته ی تاریخی خودمان تجربه کرده ایم چگونه می توانیم تکرار آن را در افق آینده به خصوص آینده ی انسان ها و جوامع اسلام می فراهم کنیم و این تمدن چه جایگاهی دارد؟ بی گمان ظهور آخرین منجی بشریت در پایان دوران، حادثه ای بی مانند است که تاریخ فقط یک بار آن را تجربه خواهد کرد، این ظهور بزرگ، شرایطی افزون بر برخی نشانه ها دارد. لذا امکان شناخت و امکان تأثیرگذاری در آن بسیار مهم است ولیکن این شرایط ظهور چگونه خواهد بود؟

بنابر مفروض در مباحث مهدویت، اگر نظام فرهنگی از اعتقادی صحیح (سازنده، حرکت آفرین و هویت بخش) و منطقی برخوردار باشد، آینده ای مطمئن را می تواند شکل دهد و تهدیدات سد راه خود را مدیریت کند و از همه ی فرصت ها برای ساختن فرهنگی در راستای وعده های الهی بهره گیرد. در حرکت به سوی این ایده و در موازات و یا تقابل با نگرش های حوزه ی مهدویت، این مسئله ظاهر می شود که آیا شیعیان و منجی باوران که گذشته را نمی توانند دگرگون سازند، آیا با برنامه ریزی و پیش بینی صحیح تحولات و رخ دادها، آینده را می -توانند دست کاری کنند و در شکل گیری آن تأثیر گذارند؟

آینده پژوهی، برخلاف تحجر، ماندن و در جازدن، سبب ارتقاء، رشد و به آوری می شود و در این زمینه، کارکردی مهم دارد و بر خلاف گذشته پژوهی که منفعلانه است، به اختیار و اراده ی بشری توجه دارد که خداوند در او به ودیعت نهاده است تا به ایفای نقش احتمالی خود در آینده بیاندیشد و آن را عملی سازد.

لذا اگر ملت و یا تمدنی بخواهند در آینده با این رویکرد بازیگر اصلی، تعیین کننده و پایان دهنده باشند، باید بدانند که چقدر قدرت دارند و آگاهی ها ایشان از سناریوهای محتمل خود و رقیب چقدر است؟ و چقدر به امروز آگاهند. بی گمان، همه ی شرایط در منازعات آینده در اختیار ما نیست و ما باید توان و نقش خود را متناسب با مأموریت الهی به هنگام ظهور حضرت کسب کنیم (مظاهری، 85:1383).

فصل اول ؛ مفاهيم تعاريف و كلييات

1-1 موعود گرایی در دین زرتشت

1-1-1 مقدمه

فهم و نظریه‌ی نجات منجی در آیین زرتشتی و به خصوص در گات‌های زرتشت، از جمله موضوعاتی است که اوستا‌شناسان و زرتشت‌شناسان را همچنان به خود مشغول داشته است. فهم رایج آن است که گرچه باور به آمدن رهاننده یا رهاندگان آخرالزمان بیشتر ساخته و پرداخته دوره‌های متأخر مربوط به اوستای جدید است، لیکن در خود گات‌های زرتشت نیز می‌توان معنای رها‌ندگی را از مفهوم «سوشیانت» برداشت کرد. این نوشتار برآن است که حتی اگر برخی از بندهای گات ناظر به آموزش و انتظار زرتشت نسبت به آمدن چهره‌ای نجات‌بخش در آینده باشند، مفهوم سوشیانت صرفاً و یا عمدتاً معنایی فرجام‌شناختی ندارد. به همین سبب، آموزه‌ی «فرش» کردن (نوسازی یا خرم‌ساختن هستی) در گات‌های زرتشت معادل فرجام‌شناسی، که آن نیز به نوبه‌ی خود ریشه در گات‌ها دارد، نیست. بنابراین همان‌گونه که آموزه‌ی «فرش کردن گات‌ها در اوستای جدید به فرجام‌شناسی تفسیر شد و واژه‌ی «فرشگرد» پدید یافت، مفهوم سوشیانت نیز از معنای اولیه‌ی ناظر به مزدا پرستان سود رسانند، نو سازنده‌ی هستی به معنای رهاننده (های) آخرالزمانی تحول پذیرفت، گو اینکه تحول معنایی مزبور به کمک مفاهیم و باور‌هایی از خود گات‌ها صورت گرفته باشد. سوشیانت‌ها، مطابق گات‌ها، مزدا پرستان نمونه‌ای همچون خود زرتشت هستند که تلاش دارند با همکاری یکدیگر و با اهورا مزدا همیشه به جهان سود رسانند و آن را «فرش» سازند. البته عملیات سود رسانندگی به هستی و نو سازی جهان توسط اشاباوران (= پیروان اشا/راستی) در یک نقطه‌ی پایانی با غلبه‌ی آنان بر دروندگان (پیروان دروج / دروغ) به اتمام و اكمال می‌رسد. این آموزه، با آموزه‌ی فرجام‌شناسی و حتی باور به آمدن کسی چون زرتشت

تلاقی پیدا می کند. سوشیانت ها معبود رسانندگی به هستی هستند و شمار آنان به شمار همه ی اشوان یا اشا باوران می باشد.

نجات شناسی در آیین زرتشتی در طول اسطوره های آفرینش و کیهان - پیدایی قرار دارد.

نجات در این دین برای بازگرداندن جهان اهریمن زده به حالت مطلوب اولیه هنگام آفرینش مزدایی فرایندی طولانی است. فرایند نجات از هنگام آفرینش آغاز و تا نقطه ی فرجام ادامه می یابد. روند مزبور با عمل خود اهورا مزدا، امشا سپندان و ایزدان، آفریدگان نیک گیتی، زرتشت و مزدیسنان و خلاصه، همه ی موجودات راست رو صورت می پذیرد. سخن از آفرینش در آیین مزدیسنا به گونه ای است که بدون سخن گفتن از نجات، ناقص می ماند. کتابی همچون بندهش که به معنای آفرینش آغازین است و در بخش نخست نیز به همین مسئله می پردازد، سرنوشت آفریدگان و ماجرای فرشکرد و تن پسین را هم بررسی می کند.

برای کشف عناصر اصیل در نجات شناسی هردینی ضروری است که نظریه ی نجات آن را با اوضاع و شرایط دوره ی شکل گیری اش سنجید بنابراین، برای فهم هرچه بهتر نجات شناسی و منجی شناسی زرتشتی لازم است که آن را پیش از هر چیز به اسطوره شناسی اش عرضه کرد. این امر به ما کمک می کند تا در یابیم که چه عناصری کهن و چه اموری متأخر ترند.

دین زرتشت (آیین مزدیسنا): تولد پیامبر این دین (زرتشت) در حدود سال 660 پیش از میلاد به وقوع پیوست. محل تولد وی رادر غرب ایران و شهر شیز (تخت سلیمان فعلی) دانسته اند. هفت سال در دوره جوانی در غاری به مراقبه پرداخت و سرانجام در 30 سالگی مکاشفه ای به او دست داد و خود را پیامبری مبعوث شده از طرف اهورا- مزدا خواند. ابتدا عده ای از بستگانش به وی ایمان آوردند.

سپس به دربار ویشتاسب (پادشاهی در شرق ایران) رفت تا او را به دین خود دعوت کند اما به دلیل مداخله مغان زندانی شد اما به دلیل معجزاتی که از خود نشان داد پادشاه او را از زندان آزاد کرد و به او ایمان آورد و دینش را پذیرفت. زرتشت 20 سال آخر عمر خود را تحت حمایت ویشتاسب به گسترش آیین مزدیسنا پرداخت. سرانجام در سن 70 سالگی در اثر هجوم اقوام شرقی (تورانیان) به قتل رسید.

از زرتشت سروده هایی برجای مانده به نام گات ها که جزوی از یسنا است که به همراه ویسپرد، یشت ها، وندیداد و خرده اوستا کتاب مقدس زرتشتیان (اوستا) را تشکیل می دهد .

1-1-2 ظهور منجی در اوستا

ظاهراً در اوستای عهد ساسانی یک بخش راجع به موعود مزدیسنا به نام "بامدادنسک" بوده که امروزه در دسترس نیست. اما در اوستای موجود هم مطالبی چند درباره موعود آمده است: در گات ها چندین بار زرتشت خودش را سوشیانت یعنی نجات دهنده خوانده است.

چنانچه در یسنا 46 پاره ی 3 آمده است :

«که ای مزدا سپیده دم به در آید و جنس بشر به سوی راستی رو کند. کی نجات دهنده ای (سوشیانت) بزرگ با گفتار پر از حکمت خویش به مراد رسد. کدامند کسانی که وهومن به یاری آنها آید؟»

زهی امید دارند که آن را نصیب من گردانید ای اهورا. «(مصطفوی، 1361:55)

بسا در قسمت هایی از اوستا- سوشیانت، مانند گات ها، به صیغه ی جمع آمده و از آنان یاوران دین را اراده کرده اند. یا به عبارت دیگر پیشوایان کیش و جانشینان زرتشت نیکان و پارسایانی که ا